

Rozsuzovat tělo Páně

12. srpna 1959

Middletown/Ohio

Dobrý večer, přátelé. Můžete se posadit. Je to krásné, být dnes večer pod touto střechou a mezi těmito milými křesťany. Také dnes od Boha očekáváme, že bude působit v nesmírně bohaté plnosti, více než můžeme vyprosit a myslet. Víme, že On je realita.

Kolik vás cítí, že jste byli včera večer v bohoslužbě uzdraveni? Ó, to je milé. Dnes večer vyhlížíme po tom, aby byli uzdraveni ti zbývající. Myslím, že jsme rozdali modlitební lístky. Billy žádné nové lístky nevydal, protože včera večer jsme nemohli všechny vyvolat, a je možné, že někteří z nich by ještě rádi přišli do modlitební řady. Je možné, že dnes večer je o něco později budeme volat do řady s darem rozeznání.

Ne, že by byl někdo uzdraven prostřednictvím daru rozeznání, ten působí jediné to, že ti nemocní se dostanou do stavu, aby přijali uzdravení, které Ježíš již pro ně vydobyl. Vidíte, pokládání rukou je velice dobré, neboť je to na základě Písma, ale není to výhradně ten způsob, v jakém pohané uzdravení přijali.

V Bibli byl Žid, jehož dcera těžce onemocněla, a potom zemřela. On řekl Ježíši: „Má dcera je nemocná a umírá, ale přijď a polož na ni ruce, tak jí bude dobře.“

Když přišel ten římský setník, který byl pohan, kvůli svému nemocnému služebníkov, tedy řekl: „Nejsem hoden, abys přišel pod mou střechu; řekni jen slovo...“ To pohnulo Ježíšovým srdcem. Na něho nemusel pokládat ruce, on jen chtěl, aby Pán vyslovil slovo.

Poslyšte, já ten příběh miluji, neboť ten Říman pochopil, že On je Muž s autoritou. Když on řekl nějakému muži: „Udělej tohle“, tak ten to udělal. Právě tak rozpoznal tutéž autoritu Pána Ježíše, neboť věděl, když On řekne nějakému muži, který Mu byl podřízen: „Jdi tam“ nebo „prijď sem“, tak Jej poslechne. Věděl, že všechny nemoci a nákazy jsou podřízeny Pánu Ježíši. Proto tam nemusel chodit, aby na toho služebníka pokládal ruce – „řekni jen slovo, a můj služebník bude žít.“

Ježíš se podivil a řekl: „Takovou víru jsem v Izraeli nenalezl.“ A tak chci mít jistou naději, že pokud žiji, uzřím den, kdy my, Američané, budeme takovou víru mít. „Řekni jen slovo, Pane, a můj služebník bude žít.“ Ó, to bude velký den.

Když je někdy to pomazání tak mocné, nedostanu se k tomu, abych dal oltární výzvu. Pak to udělá jiný bratr. Bratr Sullivan nebo

některý jiný bratr se o to postará. Někdo může říci, že se nám jedná hlavně o Boží uzdravení. Božské uzdravení je srovnatelné s rybařením. Rybář neukáže rybě háček, ale jen návnadu; když polyká kořist, spolkne také háček. Tak je to také s božským uzdravováním. Vzbudí to pozornost, neboť tím je dokázáno a demonstrováno, že je tu živý Bůh, který se o vás zajímá. Ten nevěřící to vidí. Spatří to a již ví, že existuje živý Bůh. Potom to dospěje k tomu, že přijme spasení. Bůh jej vezme pod Svoji kontrolu a zavede dovnitř. Tomu božské uzdravování převážně slouží.

Avšak hlavní věc je, aby zvěst vyšla, neboť žijeme v pozdnější hodině než si myslíme. Jsme na konci období, a církve je ve strašném, děsném stavu, a my usilujeme jen o rozšiřování slunečního svitu mezi lidmi. Ne, že bychom usilovali někoho obrátit k tomu, čemu my věříme. Chtěli bychom je přivést k tomu, aby žili v užším spojení s Pánem Ježíšem a věřili Mu. Ne, aby členové byli přetahováni od jednoho sboru ke druhému, ale snažíme se, aby církvi bylo přidáno více údů.

Nuže, ještě než otevřeme Slovo pro večerní zvěst, která bude krátká, neboť vás nechceme dlouho zdržovat, protože mnozí jsou z daleka a musejí jít do práce; počkáme do sobotního večera, abychom vás pozdrželi déle, neboť v neděli jdeme do shromáždění nebo do nedělní školy až v 9.30 hodin. Tak skloňme hlavy k modlitbě.

Pane, jsme nesmírně vděční za příležitost, že smíme přijít, abychom sklonili hlavy před živým Bohem, a vědět, že nám skrze Jeho svatého Syna, Pána Ježíše, bylo zaslíbeno, že můžeme obdržet všechno, oč prosíme, jestliže Otce prosíme ve jménu Pána Ježíše, Jeho Syna. Máme jistotu, že se s Ním potkáme a vyslyší nás, přijdeme-li ve jménu Ježíše. Neboť On řekl: „O cokoli byste prosili Otce ve jménu Mém, bude vám dáno.“ Jsme si dnes večer absolutně jisti, že nás slyší, a že obdržíme, o co jsme Jej prosili, neboť cítíme, že naše prosba je ve vůli Boží. Na jiném místě bylo řečeno: „Vy nemáte, protože neprosíte, a neprosíte, protože nevěříte.“ Pane, scházíme se z toho důvodu, že věříme; a my věříme, že odpovíš, neboť naši modlitbu neslyší jen lidé, věříme, že také Ty ji slyšíš. A jsme si jisti, že nám odpovíš, neboť jsi to zaslíbil. Prosíme, aby se stala jen Tvá vůle. Pane, nechť dnes večer každý hříšník, který je zde, a který Tě ještě nezná jako Spasitele, nechť se to dnes večer stane, nebo je řečeno něco, co by způsobilo, že by Tě jako Spasitele přijal.

Nechť těm, kteří ještě nepřijali Ducha svatého, kteří po tom mají dnes večer žádost a očekávají, že nastane hodina, kdy jim to spadne jako šupiny z očí, je ta žádost srdcí dána. Ó Pane, nechť Duch svatý dnes večer naplní každé srdce. Nechť se Duch Boží projeví tak, že by jejich duše byly přemoženy, až by všechna pochybnost a pověra byla od nich vzata, a Duch svatý vešel do jejich života a zapečetil je do Božího království. Pane, dej dnes večer, až bohoslužba skončí, aby mezi námi nezůstala ani jedna nemocná osoba. Nechť je každý uzdraven. Také bychom nechtěli zapomenout na ty, kteří jsou v nemocnicích nebo uvězněni ve věznicích, kteří mají Tvého milosrdenství obzvláště zapotřebí. Buď s nimi, ó Pane.

A jestliže dnes večer odejdeme, abychom mohli říci jako ti učedníci, že jsme dnes viděli zvláštní věci. Nechť v nás srdce tak hoří, až půjdeme domů. Spoléháme na Tebe, našeho Spasitele, abys nám tyto věci dal podle Tvého zaslíbení, a Tvé zaslíbení je vždy Tvá vůle. Prosíme o to ve jménu Ježíše. Amen.

Jestliže si chcete otevřít dnes večer Bibli, chtěl bych z Písma svatého číst 1.Kor.11 od 23.verše:

Já zajisté přijal jsem od Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterou zrazen jest, vzal chléb, a díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, jezte, to je tělo mé, které se za vás láme. To čiňte na mou památku. Tak i kalich, když povečeřel, řekl: Tento kalich je ta nová smlouva v mé krvi. To čiňte, kolikrát budete pít, na mou památku. Nebo kolikrát byste jedli chléb tento, a kalich tento pili, smrt Páně zvěstujete, dokud nepřijde. A proto kdokoli by jedl chléb tento, a pil kalich Páně nehodně, vinen bude tělem a krví Páně. Zkus tedy sám sebe člověk, a tak chléb ten jez, a z toho kalicha pij. Nebo kdo jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije, nerozsuzuje těla Páně.

„Neboť kdo jí a pije nehodně, jí a pije odsouzení.“ Okamžik prosím, četl jsem něco nesprávně?

„Nebo kdo jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije, nerozsuzuje tělo Páně.“ Já jsem nad Bibli plakal, a má již opotřebované stránky.

Nuže, mé téma dnes večer je: Rozsuzování Těla Páně. Tak tedy, naše věčné určení není závislé na tom, co vidíme nebo slyšíme, ale je to závislé víceméně na tom, jak rozeznáváme, co vidíme a slyšíme.

Pavel jim nechtěl upírat, aby slavili Večeři Páně. Jejich jednání bylo v pořádku, ale rozsuzování bylo zvrácené, neboť je to příkaz Páně, přijímat Večeři Páně. Ale jíst a pít nehodně znamená nerozsuzovat Tělo Páně, v tom tkví ta zvrácenost.

Tito křesťané přijímali Večeři Páně, ale nežili podle toho. Křesťanství je prožití a život. Tito křesťané žili jak chtěli, a dávali tím špatný příklad svému svědectví. A Pavel řekl: „Proto jsou mezi vámi mnozí nemocní a slabí, a mnozí již zemřeli.“ Jsou mrtví, protože Tělo Páně nerozsoudili.

My, kteří se označujeme za křesťany, nemáme právo přijímat Večeři Páně, jediné že bychom žili před světem bezvadný život. Jinak na to nemáme právo. Večeře Páně je pro ty, kteří žijí pravým, příkladným, křesťanským životem.

To nejhorší ve světě je, když se někdo snaží něco napodobovat. Dnes je toho ve světě hodně. Nejen, že jsme v tomto čase zadlužení stejnými proviněními, ze kterých obvinil Pavel Korintské, ale my se také pokoušíme dělat něco, co Pán přikázal, aniž bychom měli rozsouzení Těla Páně, a Tělo Páně se skládá z opravdově věřících. Ale dnes činíme věci, aniž bychom vůbec Slovo Boží rozsuzovali. Měli bychom mít rozsouzení nade vším, co činíme. Musí to být měřeno Slovem Božím. Všechno, co křesťané dělají nebo říkají, se musí měřit Slovem Božím. V tomto čase lidé mnohé změnil, a někdy se spoléhají více na to, co říká nějaký sbor než na to, co říká Slovo. Tak věří, že sbor má větší právo určovat naši chuť než Boží Slovo. Jestliže například sbor říká: „Dny divů pominuly“, mnozí lidé tomu uvěří, neboť se domnívají, že sbor o tom ví více než Duch svatý, který Slovo napsal. Proto nejsme schopni Boží věci rozeznávat.

Ježíš řekl: „Jedině, že by se člověk znovu narodil, jinak nemůže království Boží vidět.“ Jinými slovy: Věci Božího království nemůžete rozeznávat ani jim rozumět, až když jste znovuzrozeni.

Jestliže lidé přicházejí a říkají nám, že ti, kdo obdrželi prožití křtu Ducha svatého, jsou fanatici, nebo je označují nějakým jiným bezbožným jménem, které by ďábel rád církvi přirkl, například jsou nazváni „svatými s kroužkem“ - to je jméno, kterým církev živého Boha označil ďábel.

Lidé mají velice často špatné rozeznání; oni se toho bojí. Nevíte, že náš Pán byl veřejně odmítán a považován za blázna? Farizeové, vysoká rada, řekli: „Tento člověk se zbláznil. Má ďábla. Pominul se.“ Tím řekli, že je potřeštěný. A když tak osočovali Jeho, o co více budou osočovat Jeho učedníky!

Pavel řekl Agrippovi: „V tom způsobu, který vy označujete za bludné učení, sloužím Bohu našich otců.“ Jsem šťasten, že se dnes večer s Pavlem mohu sjednotit. Způsobem, který se v moderním kostele nazývá fanaticismem, sloužím Bohu.

Oni nazvali ty věřící bludnými učiteli, protože Tělo Páně nerozsuzovali ve správném způsobu – to je církev živého Boha.

Dnes večer je církev označována za pomatenou, protože lidé nemají žádné rozeznání! Jestliže je někdo znovuzrozený, a vy mi řeknete, že jste znovuzrozeni a přitom nevěříte, že Boží uzdravení je Boží zaslíbení, a také nevěříte, že křest Ducha svatého je pro lid i dnes, pak já musím říci, že jste se narodili skrze převráceného ducha! Neboť Duch svatý řekl, že toto zaslíbení platí vám, vašim dětem a všem, kteří jsou ještě daleko, kolik jich jen Pán, náš Bůh povolá. Jinak to přijímáte jen v intelektuální představě. Lidé k tomu přijímají slovo někoho jiného a nemají to rozeznání. Mezi správným a nesprávným nejsou schopni rozeznávat.

Vidíte, v této době je tolik intelektuálních obrů, ale lid Boží se nikdy nerekrutoval z velkých intelektuálů. Bible říká, že děti tohoto světa temnosti jsou chytřejší než děti světla. Bůh Svůj lid přirovnal ovcím; ty nejsou chytré a inteligentní. ON je zachovává tak, aby je mohl vést! Jestliže se pokoušíte užívat svůj vlastní rozum, okamžitě tím Boha stavíte na vedlejší kolej. Synové Boží jsou vedeni Jeho Duchem! Ale žijeme v intelektuální době.

Před několika měsíci proběhlo v New Yorku soudní řízení, a dva kazatelé, kteří se před časem cítili být Pánem vedeni – nepatrní muži jako já, kteří sotva ovládali abecedu – Pán je vedl a oni koupili jednu budovu a tam kázali evangelium padlým bratřím. Potom přišla jedna velká firma, aby tento objekt zakoupila. Ostatní povolili a souhlasili s tím a svůj podíl prodali, až na tyto dva kazatele. Ti měli zjevení, že Pán chtěl, aby tam zůstali; a tak se svého majetku drželi. Nyní byli postaveni před soud.

Ta firma si vzala jednoho z těch intelektuálních obrů, advokáta Greenwala. Ten vystupoval tak, že tito dva kazatelé byli zahanbeni. Vyjadřoval se pečlivě volenými slovy podle svého vzdělání a takovým způsobem, že ti dva nevěděli, jak mu odpovědět, neboť to byl intelektuální obr, jeden z nejlepších právníků v New Yorku. A tito dva byli tak zmateni, že nevěděli, co by měli říci. Nakonec on to shrnul a řekl: „Co k tomu vy sami chcete dodat?“

A jeden z těch kazatelů se postavil; svíral ruku toho druhého a řekl: „Vážený pane, jediné, co víme je, že Pán nám řekl, abychom tu budovu převzali.“

Advokát Greenwal řekl: „Tady s tím přestaňte. Pána do této věci nebudeme zatahovat.“ Asi po dvou týdnech se letadlo, jímž ten

právník letěl, zřítilo a dostalo se pod most; ještě ve vodě bojoval, ale zemřel. Ptám se, jestli chtěl Boha mít u toho v této situaci?

Co bylo příčinou? Nerozeznal Tělo Páně, neboť tito dva kazatelé byli pomazáni Duchem svatým a poznali vůli Boží. Nemusíme být intelektuálními velikány, stačí být pokornými služebníky Páně, kteří rozeznávají Tělo Páně. Všechna moudrost, šikovnost a vzdělání s tím nemá co dělat. Víte, že Bible říká: „Lépe by bylo, kdybys byl vhozen s přivázaným mlýnským kamenem na krku do nejhlubšího moře, než být pohoršením jednomu z Mých nejmenších.“ Myslím, že měl ještě dost času přemýšlet a volat Pána, ale Tělo Páně nerozeznal.

Někdy se ptám, jestli my, intelektuální Američané, máme dostatek rozeznání k posouzení toho, co je správné a co je falešné. Obzvláště soudy s mladistvými dokazují, že pro své děti nemáme správné rozsouzení mezi správným a převráceným. A přesto se zdá, že mají po ruce dobrou psychologickou odpověď, jako například tohle: Když malý hošík přijde k tatínkovi, dupe nohama, kroutí hlavou a křičí: „Tati, nezajímá mě, co říkáš, já chci šlapací auto!“

A otec říká: „Dobře, chlapče, koupím ti ho.“

Můžete se ptát toho otce, proč to udělal? Odpoví: „Ó, vždyť já ho mám rád.“

Nuže, nezapomínejte na to, že ten chlapec vyroste a stane se mužem; ožení se a sám bude mít rodinu. Bůh pomoz takové ženě, která bude muset žít s takovým hochem, který byl vychováván takovým způsobem, že dostal všechno co chtěl – oni nejsou schopni rozeznávat mezi správným a zvráceným. To není láska, ale nevědomost. Bible má pravdu: „Kdo šetří metlu, nenávidí svého syna.“

Dívka jde za matkou, neboť chce jít na rockový koncert. Matka jí to zakáže, potom ona namítá: „Ale mami, jak můžeš být ke mně tak krutá.“ Přirozeně, ty to děvče miluješ a necháš je jít. Ona půjde mezi tu spoustu vagabundů, kteří dělají všechny možné nesmysly; potom ztratí svoji stydlivost a rozpaky, namaluje si rty a navíc vám ještě namluví, že na tom není nic špatného. Bůh nechť daruje milost tomu muži, který se s něčím takovým ožení a vezme si ji za ženu. Rozeznávejte přece správné od nesprávného! Ale my nejsme schopni rozeznat ani to, co se týká nás.

Někdy se ptám, jestli vůbec jsme schopni rozeznat správné od nesprávného pro naše vlastní těla – obzvláště to Tělo Páně. Ale samotně pro naše vlastní těla nerozeznáváme správné od nesprávného. Den co den, týden co týden, měsíc co měsíc, rok co rok

pracují vědci v laboratořích; navrhuji veliké plakáty a inzeráty, aby lidi varovali před rakovinou z kouření – „rakovina v krabičce“. Přibližně 270 000 Američanů v tomto roce umírá z důvodu kouření, ale přesto kouří dál. Ještě nemáme rozeznání ani pro naše vlastní tělo, nemluvě o rozeznání Ducha svatého o Těle Páně.

Četli jste zprávu o výzkumech, kterou vydal ten vědec. On v ní prohlásil, že cigarety nezpůsobují jen rakovinu, ale že jste o 50 procent náchylnější ke každé nemoci, a stejně kouříte dál.

Nedávno mě oslovila jedna žena poté, co jsem ostře vystoupil proti kouření a podobným věcem – ona již byla na kouření závislá – a vsunula mi do kapsy malý lísteček s poznámkou: „Přečti si to, až přijdeš domů.“

Odpověděl jsem: „Srdečný dík, přečtu si to hned.“ Vytáhl jsem to, a začal číst.

Psala: „Není to právě slušné od kazatele, když z podia brojí proti kouření. S tím ty nemáš nic společného.“

Odpověděl jsem: „Mou povinností je mluvit proti všemu zvrácenému!“ Bůh pomoz kazateli, který nemá dost rozeznání mezi správným a vším, co je zvrácené. Jestliže kazatel není schopen rozpoznat nouzi lidu skrze Ducha svatého – Bůh řekl, že naše těla jsou chrámem Ducha svatého. Kdo tento chrám kazí, toho Bůh zkazí. Proti tomu musíme kázat! To zlé je jen to, že samotně mnoho kazatelů kouří, to je ten důvod. A proto se obávají ve svých shromážděních proti tomu něco říci, neboť oni vědí, že sami jsou také vinni.

Správně rozeznávat – správně rozdělovat. Jestliže pijí whisky nebo jiný alkohol, pak ještě říkají: „Jak to, to je přece neškodné.“ V televizi, na reklamních tabulích, denících jsou na obrázcích mladé ženy, které pijí pivo. Ale tady vidíte jen začátek toho pití; podívejte se na ně o něco později. Naplní to a otráví jejich mysl; toho pomatení hrozivě přibývá. Působí to nemorálnost mezi mladistvými. Dnes se dokonce v mnohých kostelech předvádí a káže o tom, jak se slušně pije. Víte, že je to pravda. Mladiství jsou s tím seznamováni i doma, a rodiče dovolují svým dětem pít. Říká se: „Budou pít tak jako tak, ať se tedy učí pít střídavě.“ Bible to odsuzuje! Není to správné! Bůh pomoz muži nebo sboru, kteří nemají víc rozeznání, a nemohou rozeznávat správné od převráceného.

Ó, je to strašlivý den, v němž žijeme. Rozsuzování Těla Páně. Je to hanebné, jak si dnes počínají ženy ve sborech a mezi těmi, kteří do sborů chodí. Mnohé z nich chodí v nemorálním oblečení –

v krátkých šortkách – je to hříšné! Jedna dáma mi řekla – vlastně od té doby mi to řekly již mnohé: „Billy, měl bys toho raději nechat a nemluvit o tom.“ Ne, nikdy! I kdybych měl mluvit již jen k těm sloupům, chtěl bych i jim říkat pravdu. To je správné, to je správné! Je to pravda. Je to zvrácené a hříšné!

Potom mi ta dáma řekla: „Já žádné vypasované šortky nenosím, ale dlouhé kalhoty.“

Řekl jsem: „To je ještě horší! Neboť Bible říká, že je to Bohu ohavné, jestliže žena nosí mužský oděv.“ Také to je pravda. Ale ony si opatřují alibi a říkají, že se rozumné oblečení nedostane, jen tohle. Ale stále ještě se prodávají šicí stroje a látky.

Žena, která se tak obléká, bude shledána jako vinna, a ve dni soudu trestána pro cizoložství. Můžeš být čistá jako lilie vůči svému muži nebo příteli, ale Ježíš řekl: „Kdokoli na ženu pohlédne s žádostí, zcizoložil s ní v srdci svém.“ Skutkem jsi se ničeho zvráceného nemusela dopustit, ale když se takto oblékáš, představuješ se tomu muži tak, že on se bude muset zodpovídat z cizoložství, jsi to ty, která budeš obviněna! Ale sbory tohle všechno dovolují; nerozeznávají Tělo Páně. Jak smutné!

Stříhají si vlasy. Žena, která si ostříhá vlasy, se nepodřizuje svému muži, ale zneuctuje svou hlavu podle slova Páně, a muž by měl právo propustit ji, neboť je mu nevěrná, že? Muž je přece hlavou ženy.

Vím, že je to tvrdé, ale my přece potřebujeme rozeznání. Potřebujeme rozeznání skrze Slovo. Slovo je správné. Vezměte Slovo; Slovo Boží má vždy pravdu.

My nemůžeme soudit podle toho, co si myslí lidé, co říkají intelektuálové nebo psychologové. Musíme se řídit tím, co nám říká Bůh: „Neboť člověk není živ jen chlebem, ale každým slovem vycházejícím z úst Božích.“ „Ale protože nerozsuzujete Tělo Páně, jsou mnozí nemocní a slabí, a mnozí již zesnuli“ – mrtví, duchovně mrtví. Poslední rána, kterou byl raněn Egypt, byla smrt. Poslední rána, která zasáhla církev, je duchovní smrt. Čeho je nám dnes zapotřebí, je duchovní probuzení – duchovní probuzení k správnému rozsuzování.

Tito lidé mohli něco dělat s dobrým úmyslem. Jako ten muž na Jihu – lékař, který před několika dny vydal někomu kyselinu, kterou byl někdo usmrcen – jeho úmysl byl dobrý. Myslel, že dělá správně, ale neměl dostatečné rozeznání; nerozpoznal nějaký lék. Jako ta malá dívenka, která našla na ulici koťátko. Bylo zmáčené a

napůl zmrzlé. Vzala je domů, otevřela troubu a dala tam to kotě ohřát. Měla dobrý úmysl, ale rozeznání ubohé. Kdyby si toho nevšimli, pak by se to kotě upeklo. To porovnávám s naším intelektuálním rozeznáním.

Přišli na nás komunisté; přišel na nás svět. Naše sbory jsou rozbity; mnohé se rozdělily a oddělily, údajně proto, že se nedržely pevně víry. Je v tom hnidopišství nad maličkostmi, nicotnostmi v učení; ale my bychom se měli sejít, ruku v ruce a srdce k srdci, modlit se a postit se a vzývat Boha, až pošle Ducha svatého, abychom obdrželi duchovní rozeznání.

Nastala hodina konečného času. Jsme ve stínu příchodu Pána, ale církev to nepoznává. Žijeme v pozdnější hodině, než se má všeobecně za to!

Kdyby mohl povstat Pavel z mrtvých a být dnes večer v Middletownu – možná mluvíte o hořícím ohni – jeho by ale zavřeli do vězení dříve než by se rozednilo jako blázna nebo divocha. Neboť jestliže by on, naplněný Duchem svatým, viděl jak ty věci probíhají, a věděl by, že nastal čas, aby prolomilo probuzení, to by dokonce museli přijít do vězení, aby ho slyšeli, že?

Nuže, všechno, co řekl Ježíš, se muselo stát, a Bible hovoří o tom, že v posledních dnech se právě před příchodem Pána stanou na Zemi veliká znamení a divy. A vy víte, že církev je ve své teologii a ve všem tom školení a názorech a vzdělávacích programech tak mrtvá, že již nic nerozeznávají.

Neřekl Ježíš církvi Svého času: „Jste schopni posoudit vzhled nebe, ale znamení času nepoznáváte. Neboť kdybyste Mě poznali, tak byste poznali i Můj den.“? Hodina osvobození církve nastala, ale oni to nemohou rozeznat.

Jsme tak ochromení – něco je zvrácené. Mluvíme o celé církvi, o všech, kteří se sami nazývají křesťany. Bůh to může začít uvádět do pohybu, aby se děly duchovní věci; lidé jsou zachráněni a naplněni Duchem svatým. Ale mnoho tisíc těch, kteří se nazývají křesťany, se od toho odtahují a říkají: „Ó, to jsou ti svatí, co mají o kolečko víc.“ (Narážka na svatozář nad hlavou) Jednoduše nemáte duchovní rozeznání, neboť všechno, co Duch svatý činí, je již popsáno v Bibli. Posuzujte všechny věci podle Písma svatého.

Jen tak můžeme poznat, jestli je naše rozeznání správné. Jestliže Bible říká: „Ježíš Kristus je stejný včera, dnes a až na věky“, pak tomu věřím. Jestliže Bible, vlastně Ježíš, říká: „Skutky, které jsem Já činil, budete i vy činit“, tak tomu věřím. A jestliže Bible říká, že

Duch svatý je pro všechny v každé generaci, kolik jich Pán, náš Bůh povolá – pak nevěřím, že je možné nahradit to stiskem ruky. Věřím, že je to tentýž Duch svatý, který tehdy sestoupil, jehož prostřednictvím se dějí tytéž znamení a divy!

Nejlepší svědectví, že jsme Ducha svatého obdrželi je, že náš duch souhlasí se Slovem. Jestliže se nazýváme křesťany a říkáme, že jsme naplněni Duchem, že křest Ducha svatého je na nás vylit, jako na všechny věřící v dávných dobách, a kdyby nám náš duch říkal, že to bylo pro jiné období, pak jsme převrácení, že?

Jestliže Bible říká, že Ježíš Kristus je stejný včera, dnes a až na věky, a náš duch by řekl: „Ne, On je mrtvý, je ten tam“, pak něco není v pořádku. Ježíš řekl: „Skutky, které jsem činil, budete i vy činit. Neboť jsem s vámi po celý čas až do skonání světa.“ Jestliže se náš duch od toho odtáhne, pak nemáme Ducha svatého! Neboť Duch svatý řekne „Amen“ ke každému slovu, vždyť je napsal.

Tak tedy rozumové prožití vás od Slova odtáhne, ale Duch svatý ke každému Svému slovu řekne „Amen“. Jistěže. A On hledá a vyhlíží a pokouší se najít někoho, v kom se může sám rozvíjet. ON touží po tom, aby někoho našel.

Nemyslete si, že můžete vyčerpat Jeho dobrotu. Dovedete si představit, že by se rybka v Tichém oceánu obávala: „Budu pít raději pomalu, aby ta voda nedošla?“ Bylo by to právě tak pošetilé, jako když si myslíte, že Boží dobrotu můžete vyčerpat. Proste snažně, aby vaše radost byla dokonalá. Věřte Bohu všechno, co zaslíbil, patří vám to.

Proroci Starého zákona – Daniel nebo některý jiný řekl, že v posledních dnech lid, který zná svého Boha, bude konat veliké skutky. To je zaslíbení! Jestliže na tyto skutky hledí nějaký intelektuál, řekne: „Ó, to je psychologie, duchovní telepatie; to je dílo ďáblov.“ Ale Duch svatý odpoví: „Amen! To je pravda.“ Pravé rozeznání. Bylo to zaslíbeno; Ježíš to zaslíbil. Řekl: „Skutky, které Já činím, budete i vy činit a ještě větší než tyto, neboť jdu k Mému Otci.“

Pavel ale skrze Ducha svatého předpověděl, že v posledních dnech církev odpadne. Miliony z nich. Nastane odpadnutí, neboť lidé budou pyšní a ješitní a budou více milovat zábavu než Boha. Vzeprou se proti pravdě a falešně budou posuzovat ty pravé. Oni nemají správné rozsuzování.

Ó, říkáte: „To jsou komunisté.“ To jsou ti takzvaní křesťané. Sledujte další verš: „Mají formu pobožnosti, ale moc její zapírají!“

Žádné duchovní rozeznání. Máte-li duchovní rozeznání a Duch svatý na vás spočívá, řeknete ke každému Božímu zaslíbení „Amen“. Pavel řekl, že takové dny přijdou. A máme je, jsou tady. Přišly na nás a vidíme to; slyšíme to ze všech stran, ale co děláme? Muselo by nás to stmelit. Bible říká, že shromáždění nemáme vynechávat, o to více, když vidíme, že ten den se přibližuje. Muselo by následovat jedno probuzení za druhým, aby oheň Boží a sláva byla zjevena v každém sboru a v každém místě. Veliká sejití, kde se shromáždí všechny sbory v jednomyslnosti a s jedním srdcem, a zapomenou na své lidské theologie, volají k Bohu o duchovní sílu a duchovní rozeznání – to je to, co v této hodině potřebujeme.

Dovolím si ještě říci tohle, že Ježíš nám dal jeden den, abychom poznali konečný čas. Řekl: „Jak to bylo ve dnech Lotových nebo Sodomy, tak bude ve dnech, kdy se vrátí Syn člověka.“ Nuže, rozlišuje to váš duch správným způsobem? „Jak to bylo ve dnech Lotových...“ Nezapomeňte, Lotova doba je také vzorem pro Ameriku. To se již prokázalo. Co byl hřích Sodomy? Perverzita, a v naší zemi, v Americe, se ženy samy degradovaly natolik, že se přirozené síly mužů staly perverzní.

Před několika týdny jsem se účastnil v Los Angeles jednoho setkání s křesťanskými obchodníky, a v jedněch novinách jsem narazil na analýzu, v níž se uvádělo, že perverzita a homosexualita stoupla v posledním roce o dvacet procent.

Ježíš řekl: „Jak bylo ve dnech Sodomy...“

Vzdor policii jsou vrazi stále na svobodě, a životy mladých mužů jsou ničeny tím, že spolu žijí jako muž a žena; ženy žijí podobným způsobem. Perverzita! Jejich smysly jsou plny špíny, neboť nemají žádnou schopnost duchovního rozeznání. Tohle všechno je žádost a špína, a přesto jeden druhého a sami sebe nejsou s to uspokojit. Již se ani spolu nežení a nevdávají, až... Jsou zvrácení. Ježíš oznámil, co bude v posledních dnech a tady to je.

Vzpomínáte si také, že ve dnech Sodomy – a s tím skoro všichni kazatelé a znalci Písma souhlasí, dokonce Dr. Scofield a mnozí jiní, většina učitelů, Charles Fuller atd., kteří mají velkou učenost – že Abraham reprezentoval duchovní církev; Lot reprezentoval přirozenou církev. Žil v Sodomě obklopen hříchem, i když měl v sobě spravedlnost, a přece s tím byl smíchán. A vzpomeňte si, že tam přišli dva duchovní moudří kazatelé, aby v Sodomě kázali. Nečinili žádné divy, pouze je ranili slepotou. Kázání o kříži zaslepuje

nevěřící. To dělají také ta velká shromáždění Billyho Grahama a ostatních. To je udělá ještě horšími.

Billy Graham před několika týdny poznamenal, že během probuzeneckého shromáždění v Anglii musel odvést svoji ženu z parku, protože muži a ženy tam veřejně prováděli před publikem sexuální akt.

Může z toho vzniknout prospěch? Ne skrze inteligenci. Bude to muset přivolat Boží hněv s ohněm z nebe, aby to způsobilo ve světě převrat, že? Lidé vyhlížejí po něčem velikém co má přijít a vy jste již dorazili na konec toho. Církvi z pohanů je dáno poslední znamení. Židé to dostanou, až bude církev vytržena; jsme na konci pohanského období.

Na závěr mi dovolte říci ještě následující: Všimli jste si, kdo tam zůstal, aby mluvil s Abrahamem (duchovní církvi)? ON seděl zády obrácen ke stanu jako cizinec a řekl: „Kde je tvá žena Sára?“

Odpověděl: „Je ve stanu.“

Na to On řekl: „Po roce o tomto čase tě opět navštívím a tvá žena bude mít syna podle zaslíbení, které jsem ti dal.“ A Sára se sama v sobě smála. Ten Anděl ale řekl: „Proč se Sára smála?“

Ježíš řekl: „Jak to bylo ve dnech Sodomy, tak bude ve dnech Syna člověka, až přijde.

Nuže, rozumíte tomu? Chápete, proč kazatelská služba jako je tato, může jít jen k lidem plného evangelia? Vidíte, kam to dospělo? Byl jsem nějaký čas v baptistickém sboru, a byl jsem ordinován za kazatele v Missionary Baptist Church. Ale když něco zasáhlo mé srdce, rozeznal jsem, že to bylo Slovo Páně! Bůh to zjevil.

Říkali mi: „Ty jsi se stal svatým s kolečkem (posměšná poznámka o světelném kroužku nad hlavou), Billy. Tohle nikdo nebude poslouchat.“

Odpověděl jsem: „Jestliže mě Bůh pošle, tak podle Svého Písma bude mít toho, kdo bude slyšet.“ Že ano?

Rozeznávejme Tělo Páně a rovněž čas, v němž žijeme. Zemřeme duchovně, nepodaří-li se nám to. Jestliže to všechno je pravda, pak je Duch svatý s námi, a vidíme poslední znamení Pána před Jeho návratem, potom si vzpomeňte na to, že se to stalo, než byla Sodoma spálena. Byly to jen hodiny, než oheň spadl.

Myslím, že mnozí z vás slyšeli, co před několika dny řekl Chruščov Američanům. Četli jste to v novinách; zde je jejich vysvětlení. Jestliže máte přirozené rozeznání, pak to pochopíte. Řekl: „Jestliže existuje nějaký Bůh, pak od vás, kapitalistických

penězoměnců, chrám vyčistí.“ Vidíte přece, co to znamená, že? A on má pravdu. Pohan, ďábel, napodobitel tohoto druhu musí vyslovit takovou hrozbu. Ale přesto spí, hřeší a pije dál; prostě to ignorují a žádné rozeznání o Těle Páně nemají. Jaký je to den, v němž žijeme.

Bratři a sestry, vám moji milovaní – neusiluji o to, abych někomu stranil, říkám vám pravdu. Jsem odpovědný za Bibli, a říkám vám, jestliže mi jako Jeho prorokovi a služebníkově věříte, pak věřte, že vám říkám pravdu. Konec je blízko. Jak blízko? Nevím a neví to nikdo. Ale víme, že žijeme ve stínu Jeho příchodu.

Vidíte tyto hrozby? Chápeme, co mají v úmyslu, ale národ se snaží přejít přes to pitkami, legrací atd. Ale to nejde! Pokud to děláte, pak se sami okrádáte o Boží duchovní rozeznání, a ten rukopis na zdi nespátříte. My víme, že je tady. Nezkoušejte přenést se přes to vyprávěním vtípů, Hollywoodem, televizí a všemi těmito různými věcmi, ale buďte opravdu znovuzrození muži a ženy, kteří mají poznání skrze Ducha svatého a naleznou své místo v církvi. Vytrvejte na modlitbě a žádejte po tom; usilujte se vším, co je ve vás, přivést k Němu hříšníky. Víte, jestliže je to Bůh, pak On dá, aby se to podařilo, a položí to do vašich srdcí, a vy to rozeznání budete mít. Pracujte! Neříkejte jen: „Ano, já tomu věřím, to je pravda, to je dobré, Amen“; a jdete domů. Ale začněte působit! Máte rozeznání. Pracujte, pokud je den, neboť nastává noc, kdy již nikdo nebude moci působit. Působte, dokud jsou dveře otevřeny. Působte, dokud se ještě mohou konat taková shromáždění; přiveďte s sebou své příbuzné, přiveďte je pod evangelium. Přiveďte své přátele, sousedy. Pán zemřel i za tyto lidi, a my se o ně chceme řádně starat a pracovat, až nás budou ruce bolet. Jinak budeme před Ním stát s prázdnýma rukama.

Jako ta dívenka tady v Kentucky, která před krátkým časem zemřela v horách. Byla z osmi dětí, asi dvanáctiletá. Její sestry a bratři byli líní, nechtěli nic dělat. Matka umírala na strašlivou nemoc, na tuberkulosu, a tato malá dívenka uklízela, vařila, prala a starala se ještě o maminku, zatímco ostatní trávili čas hrami a plaváním.

Potom ale matka zemřela, a ta dívka celý čas pracovala dál. Pracovala a pracovala tak, až konečně byla také nakažena strašnou nemocí, protože neměla dostatek jídla atd. Tělo té malé dívky to nevydrželo a umírala.

Přišel za ní učitel nedělní školy a ptal se jí: „Jsi křesťanka?“

Odpověděla: „Ano, jsem.“

Ptal se dál: „Ke které denominaci náležíš?“

Odpověděla: „K žádné.“

Na to řekl: „Pak mi tedy řekni, jak pro všechno na světě se chceš potkat s Ježíšem? Čím se chceš před Ním vykázat, ke kterému sboru patříš?“

Odpověděla: „Ukáži Mu jen své ruce, On tomu bude rozumět.“

Myslím, že to je ono, na co On při nás všech bude hledět. Když vidíme tato shromáždění tak probíhat, potom On bude hledět na naše ruce, aby viděl, čím jsme k tomu přispěli. Duchovní rozeznání – ale oni Tělo Páně nerozeznávají.

Modleme se. Jestliže by tyto ruce měly být zaměstnány, a vy víte, že by to mělo být, nechcete je nyní k Bohu pozdvihnout a prosit Je, aby ty ruce posvětil a postavil do Své služby, zatímco se modlíme? Zvedněte ruce.

Pane, pohleď na všechny ty ruce a také na mé. Chtěl bych přijít jako voják, který si své odpracoval, nechtěl bych se objevit s prázdnýma rukama; chtěl bych kázat, dokud neumřu. Chtěl bych je táhnout a prosit, aby se postili a modlili, neboť vím, že stíny noci se protahují a ta hodina je blízko, Pane. Otevři mé oči, abych viděl více ta znamení Tvého příchodu. Zapal srdce lidí dnes večer velikými divy, které jsi zaslíbil.

Jestliže slyšíme předpovědi tohoto světa, a jak hříšní muži prohlašují, že smetou kapitalisty, poznáváme také, že mají bomby, aby to mohli provést. Stačí jen nějaký fanatik, který stiskne knoflík. Ale Ty, ó Pane, necháš nad námi vládnou Svoji milost, dokud Tvá církev nebude připravena. Připrav všechny, kteří jsou dnes večer zde, postav všechny do Své služby. Ukaž nám Svoji přítomnost, neboť věříme, že jsi povstal z mrtvých. Náš duch poznává, že jsi zde jako tentýž Ježíš včera, dnes a až na věky. Ty jsi zde v podobě Ducha svatého, abys působil skrze Svoji církev, uzdravoval a zachraňoval. Vyslyš nás, Pane, zatímco sebe sama a také tyto lidi Tobě posvěcují ve jménu Ježíše, Syna Božího. Amen.

Ó, jak veliké je Jeho milosrdenství, jak velká je Jeho dobrota! Cítím se řádně očištěn, to všechno bylo na mém srdci. Musel jsem to říci. Doufám, že jsem své bratry od metodistů, baptistů nebo mých letničních přátel nezranil. Pokud ano, nebylo to úmyslné. Chtěl bych vás jen probudit a trochu s vámi zatřást. Jsme na konci a nemáme rozeznání Těla Páně, abychom se oddělili a stáli ve víře. Jestliže byl kdy čas, kdy na každém z vás záleželo, pak to je nyní. Vy potřebujete mne, já potřebuji vás, Bůh potřebuje nás všechny. Spojme svá srdce

a námahu. Nemysleme si: „Já patřím k Nazarénům nebo k Poutníkům svátosti, ke katolíkům, presbyteriánům, letničním“, nebo k čemu ještě - buďme křesťany a rozeznávejme Tělo Páně, vztáhněme k sobě navzájem ruce, dokonce k hříšníkům, abychom je vzali a zavedli dovnitř. To je má pokorná modlitba.

Anděl Boží, který sestoupil, aby se podíval do Sodomy – On přišel, neboť byl zaslíben. Vzpomeňte si, to přišel stejný Anděl. Každý ví, že to byl Bůh. Nebylo to tělo, neboť tělo bylo z prachu.

Nedávno jsem o tom s někým mluvil, že to byl Bůh. „Ó, bratře Branhamo“, řekl, „tomu přece nemůžeš věřit?“

Řekl jsem: „To byl Bůh! Abraham to řekl; on Jej nazval ELOHIM, to je ten Všemohoucí Bůh – On a dva andělé.“

Na to odpověděl: „Míníš, že On bydlel v nějakém těle?“

Odpověděl jsem: „Je to tak lehké. Vždyť jsme složeni ze šestnácti elementů; Bohu jen stačilo hrstku ze všeho vzít vdechnout do toho oživující dech, a říci: ‚Pojďte sem, Gabrieli a Michaeli, jděte tam‘, a potom stvořil tělo pro Sebe sama. A potom On řekl: ‚Po tom všem, co jsem slyšel, Sodoma dozrála. Pojďme tam a podívejme se na to sami.‘ Abraham a jiní již kázali, nyní ale chtěl Pán sestoupit s dvěma anděly.“

Kam šli? K vyvoleným. Jeden zůstal u Abrahama, a Abraham Jej nazval ELOHIM – a hleďte, jestli to nebyl Bůh náš Pán, Jehova. ON se zjevil v masitém těle.

Vy nechápete, co Bůh je. Ale Bůh může všechno. Jsem tak rád, že toho Boha znám. Jednoho dne možná nebude ze mne nic jiného než popel. Ale On řekne, a já opět vstanu k životu. ON je Bůh.

Má žena mi kdysi řekla: „Billy, vždyť jsi skoro holohlavý.“

Odporoval jsem: „Neztratil jsem ani jediný vlas.“

Ptala se: „A kde je tedy máš?“

Řekl jsem jí: „Řekni mi, kde byly než jsem je dostal, a pak ti řeknu, kde na mě čekají, abych je zase dostal.“ Že? Ani jediný váš vlas nebude ztracen. Bůh bdí nad všemi věcmi. ON řekne: „Williamo Branhamo, vstaň a pojď vzhůru“, a já vyjdu v Jeho obraze! Haleluja! Stejný Bůh je dnes večer mezi námi a Jeho nadpřirozená nádhera potvrzuje Jeho samotného týmiž nadpřirozenými znameními, která dělal.

Jestliže vinný kmen má dnes ratolesti, pak je bude mít i zítra. Jestliže je to vinný kmen, pak bude plodit ratolesti v každém čase. Ale do těchto věcí nikdy nepronikneme rozumem. Do toho musíme

být uvedeni Duchem svatým, neboť je to jediné tento Duch – Duch svatý – který vypůsobí v církvi ovoce; je to život Kristův v nás.

Ten stejný Anděl je zde. Svědectví, než byly zničeny Sodoma a Gomora – a než dojde ke zničení nyní.

Nuže, podívejme se, kolik vás má modlitební lístek. Zvedněte ruce. Přibližně čtyřicet až padesát. Kolik vás modlitební lístek nemá, zvedněte také ruce. Nu, alespoň třikrát tolik. V pořádku. Cítím se být veden něco činit. Budeme se modlit nejprve za ty, kteří modlitební lístek nemají; za ty s modlitebním lístkem se můžeme modlit později. Ale nyní bych se chtěl modlit skrze rozeznání s těmi, co lístek nemají. Zvedněte opět ruce, prosím – ti, co nemají modlitební lístek, abych měl přehled, kolik vás je. V pořádku.

Tady musí padnout to rozhodnutí. Věříte, že jsem vám řekl pravdu? Věříte, že máte duchovní rozeznání, abyste poznali, že je to pravda? My bychom sem nemuseli vůbec chodit; já nejsem žádný uzdravovatel, jsem jen člověk, váš bratr. Kristus je uzdravovatel. Jen kdybychom chtěli uznat, že je zde.

Nuže, pokud jde o vaše uzdravení, kdyby tu stál a měl by na sobě můj oblek, pak by vás nemohl uzdravit, neboť vás již uzdravil. Jen by mohl dokázat, že je Kristus. Jak byste to věděli? Skrze ovoce Ducha Jej znáte. Jaký druh života On zplodil?

Co On činil, když zde byl, aby dokázal, že je Mesiášem? Když se ukázal Petrovi, Janovi, Natanaelovi atd., řekl jim, kdo jsou, odkud přicházejí – to bylo Jeho znamení vzhledem k Židům. To byl závěr onoho období. Na Jeho příchod čekala ještě jiná skupina lidí. Mám na mysli Samaritány, kteří byli napůl židé a napůl pohané. ON řekl té ženě u studny o jejích hříších, a ona Jej podle tohoto znamení poznala jako Mesiáše.

Řekla: „My víme, že až přijde Mesiáš, řekne nám všechny tyto věci. Ale kdo jsi Ty?“

ON odpověděl: „JÁ to jsem.“

ON tedy k pohanům nešel, že? Neboť pohané Jej nevyhlíželi. Kolik vás věří, že Bůh je nekonečný? Jistě je nekonečný. Tak tady nemůže něco říkat nebo dělat, a na jiném místě říkat a činit něco jiného, a zůstat přitom spravedlivý. ON musí činit totéž. Kdyby měl lepší plán, pak by ho musel mít od samého počátku. Jestliže je Bůh volán, aby něco činil, pak víme, že v Jeho úsudku je všechno stanoveno. Jestliže hříšník přišel k Bohu a volal k Němu, a Bůh jej zachránil bez zásluhy podle jeho víry, pak i dalšího hříšníka musí zachránit a zase dalšího a dalšího opět. ON to musí dělat stejným

způsobem, jinak by předtím neudělal něco správně, když zachránil prvního hříšníka.

Totéž musí udělat s ohledem na uzdravení. ON to dílo již dokonal. Jediné, co musíte poznat, je, že to není nějaký mýtus, také to není historický Bůh, On je přítomný Bůh – Ježíš Kristus, tentýž včera, dnes a až na věky. Právě nyní. Věříte tomu? ON je tady. Můžete to poznat?

Chtěl bych se ke shromáždění otočit zády. Modlím se nyní, aby Duch svatý potvrdil, co jsem dnes večer na závěr této zvěsti řekl, že stejná znamení, o nichž mluvil Ježíš, že byla dána Sodomě, budou dána této generaci. „Nebo jak bylo ve dnech Sodomy, tak to bude, až Syn člověka přijde.“ Potom poznejte, jaký duch je zde.

Nuže, nemohu říci, kdo jste. Bůh ale vás zná. Nejprve bych chtěl najít osobu, kterou mi ukáže Duch svatý. Každý z vás ať se nyní modlí a řekne: „Pane, buď mi milostiv a pomoz mi“, a uvidíte, zda On učiní, jak zaslíbil.

Já dávám pozor jen na Jeho znamení. Kolik vás ví, že Ježíš je dnes ohnivým sloupem? ON řekl: „Přišel jsem od Boha a jdu k Bohu zpět.“ Tehdy předcházel před lidem izraelským. Řekl: „Přicházím od Boha a jdu zpět k Bohu.“ Řekl to? A když šel Pavel do Damašku a potkal se s Ním, co On byl? Veliké světlo, ohnivý sloup. ON je dnes tentýž a svatý Duch Boží. Tělo Ježíše sedí na pravici Boží na Jeho trůnu, ale Jeho Duch je zde na Zemi hotov a dokončuje Své dílo. A tentýž Duch, který přebýval v těle Ježíše Krista, je ten Duch, který byl v Andělu, který šel do Sodomy a Gomory. Ten, který vedl děti izraelské, ten stejný Bůh.

Ježíš byl skálou, která byla na poušti v jejich středu. ON řekl: „Vaši otcové jedli manu a zemřeli. Ale kdo bude jíst z chleba života, který přichází od Boha z nebe, nezemře.“ ON řekl: „JÁ jsem ten chléb; JÁ jsem ta skála.“

Oni Mu odpověděli: „TY jsi viděl Abrahama, a ještě Ti není ani padesát?“

Řekl: „Dříve než byl Abraham, jsem Já.“

Kdo byl ten ‚JÁ JSEM‘, to hořící Světlo v keři, které mluvilo k Mojžíšovi? ON je dnes večer stejným Ježíšem. To je vysvětlení, že? Vyzývám všechny věřící, aby tomu věřili.

Ta malá dáma, která tam sedí s bílým lemováním na klobouku, máš modlitební kartu? Jsi nemocná? Jsme si cizí? Bůh nás oba zná. Světlo je nad tou ženou – můžete vidět, jak nad ní krouží? Ona se modlila, je to tak? Neměla jsi možnost dostat se sem, ale modlila jsi

se. Vidím něco pod tmavým stínem – smrt. Ta žena je zastíněna smrtí. Má rakovinu. Věříš, že tě Bůh může uzdravit. Rakovina na prsou. Vidím, jak to lékař prohlížel. Řekl ti, že to zkusí operovat. Ta operace je naplánována. A já vidím, jak sestupuješ s podia nebo něčeho podobného. Ty jsi kazatelka – žena, která káže; to je „TAK PRAVÍ PÁN!“ Souhlasí to, paní? Bylo to správné, co On řekl? Povstaň, jestli to souhlasí. Nu, věříš dále - můžeš poznat, že je to stejný Ježíš, který se tě dotkl? Jako ta žena, která se tehdy dotkla Jeho roucha – ne mne, nýbrž Jeho. Já tuto ženu neznám, ona nezná mě, ale Bůh nás zná oba. Bůh ti žehnej, sestro.

Ve vidění vidím nějakou dámu. Modlí se. Je to mladá žena. Sedí támhle. V tomto případě se jedná o miminko. Ona je nedonosila, porodila je předčasně mrtvé. Je z Kentucky, jmenuje se Martinová. Kde jsi paní Martinová? Máš žluté šaty, to je pravda, paní. Postav se, jestli to tak je. Já tu ženu neznám, ale Bůh ji zná. Tam je! Chváleno buď jméno Boží, Pána! (Prosím, nezapomeňte, že bratr Branham se obrací k lidem zády, když dostává od Boha zjevení během bohoslužby s uzdravováním.)

Přímo za ní sedí dáma, která má hemeroidy a bolesti na pravé straně. Je to silnější žena v tmavých šatech. Máš modlitební kartu? Ne? Nepotřebuješ ji. Věříš, že máš nyní víru, aby ses Jej dotkla? Mne jsi se nikdy nedotkla, Jeho jsi se dotkla! V pořádku, zvedni ruku, v níž máš kapesník a přijmi uzdravení. Jdi domů a buď uzdravena ve jménu Ježíše Krista.

Pohleďte sem. Támhle sedí malá dáma v barevných šatech. Má skloněnou hlavu, modlí se za svého otce. On má problém s játry. Věříš, že jej Pán uzdraví, sestro? Věříš tomu, tak to můžeš přijmout.

Ženo, která sedíš vedle ní, tys byla velice laskavá a upozornila jsi ji na to. Je to proto, že Duch svatý se pohnul směrem k tobě. To souhlasí. Ty se modlíš za svoji matku. Přemýšlíš, jak bys ji zítra večer mohla vzít do shromáždění. To souhlasí. Nemusíš se o to starat, polož na ni ruce a vzývej jméno Pána Ježíše, tak bude uzdravena, jen jestliže věříš.

Vyzývám vás, abyste věřili! Kdo je zde ještě, kdo by chtěl věřit? Ty, co sedíš zde vpředu, věříš mi, že jsem prorok Boží? Prorok je zvěstovatelem svého období. Věříš, že mám Boží zvěst? Ano? Já tě neznám, ale Bůh tě zná. Jestliže mi Bůh dá vědět tvé těžkosti, přijmeš potom uzdravení a budeš věřit, že je to On? Pak to budeš moci rozeznat. Jestliže se Jej můžeš v Duchu dotknout, zatímco s tebou hovořím, potom můžeš uzdravení obdržet. Učiníš to? Máš

nějakou těžkost na prsou – poranění tkáně. A krom toho jsi kazatel. To souhlasí. Je to TAK PRAVÍ PÁN!“ Věř Bohu!

Otočím se k vám zády. Modlete se. Uvidíte, jestli je to ten stejný anděl. Uvidíte, jestli je to ten stejný Bůh, který dal zaslíbení, když se tam obrátil zády ke stanu. Nechť se někteří z vás modlí, aby Bůh Pán poslal Svého anděla, aby opět jako tehdy v Sodomě dokázal, že nadešel konec.

Ó Pane, Bože, pošli Svého Anděla dnes večer a dej to stejné rozeznání, neboť je to zaslíbení Tvého Syna; nechť se to tak stane.

Přede mnou stojí žena, trápí ji zánět v hlavě. Je tam zpět v tomto směru, neboť cítím tah její víry. Jmenuje se paní Wileyová. Kde je? Nechť se ukáže. Ona je tam vzadu. Je to pravda, co bylo řečeno, paní? V pořádku. Jdi domů a buď zdráva.

Věřte Bohu. Nuže, vy ostatní se modlete. Nechť je zjeveno, ó Pane, že jsi Bůh.

Zase přede mnou stojí žena, která se někde ve shromáždění modlí, má komplikace. Má na sobě červenobílé kostkované šaty. Jmenuje se paní Lakeová. Kde jsi, paní Lakeová? Postav se, ať jsi kdekoliv. Bůh ti požehnej. Jdi domů a buď zdráva. Tvá víra tě zachránila.

To je tentýž Ježíš! To je tentýž Anděl! Máte rozeznání, abyste poznali Tělo Páně? Věříte, že vám říkám pravdu? Věříte tomu po tom, co Kristus o tom podal svědectví? Jestliže tomu věříte, tak zvedněte ruce. Kolik je tu věřících? Pohněte svými rukama. Pak mi věřte jako proroku Božímu, nepochybuje ani trošku. Položte ruce, které jste pozdvihli k Bohu, na někoho vedle vás, a vy tu slávu Boží uvidíte, neboť může všechno učinit. Můžete rozeznávat Tělo Páně; můžete rozeznat, že Duch svatý je zde. „Tato znamení budou provázet ty, kteří věří: na nemocné budou ruce klást a bude to s nimi lepší.“

Pane, Bože, Stvořiteli nebe a Země, Dárce věčného života, dej, aby satan každého věřícího opustil, oni si navzájem položili ruce a věří. Mají víru v Boha a věří, že to učiníš. Ó Pane, Tvá slova nemohou selhat, ani Tvá zaslíbení, která jsi dal. Tvé zaslíbení zní: „Když budou na nemocné ruce pokládat, bude to s nimi lepší.“

Nuže, satane, odporný démone útisku, který tyto lidi ubíjíš do prachu, prikazuji ti ve jménu Ježíše Krista, Syna živého Boha, abys tyto lidi propustil. Vyjdi z nich ve jménu Ježíše Krista.

Nuže, zatímco jste si vzájemně položili ruce, modlete se modlitbu víry, a jestliže cítíte, že vám Duch Boží dává rozeznání, že je to Boží

zaslíbení vám – každému z vás, kdo pociťujete, že se ve vás pohybuje Boží síla – postavte se a přijměte uzdravení. Příkazuji vám ve jménu Ježíše Krista, aby každý z vás, kdo věří, povstal a přijal Ježíše Krista jako osobního uzdravovatele. Vstaňte z těch invalidních vozíků, z nosítek, cokoli to má být! Povstaňte! Věřte Bohu! Ve jménu Pána Ježíše Krista jste uzdraveni. Oni se zvedají z invalidních vozíků a z lehátek atd.

Jenom věř, jenom věř
Všechno tak možné je,
Jenom věř...
Ježíš je zde, Ježíš je zde
Všechno je možné,
Vždyť Ježíš je zde.